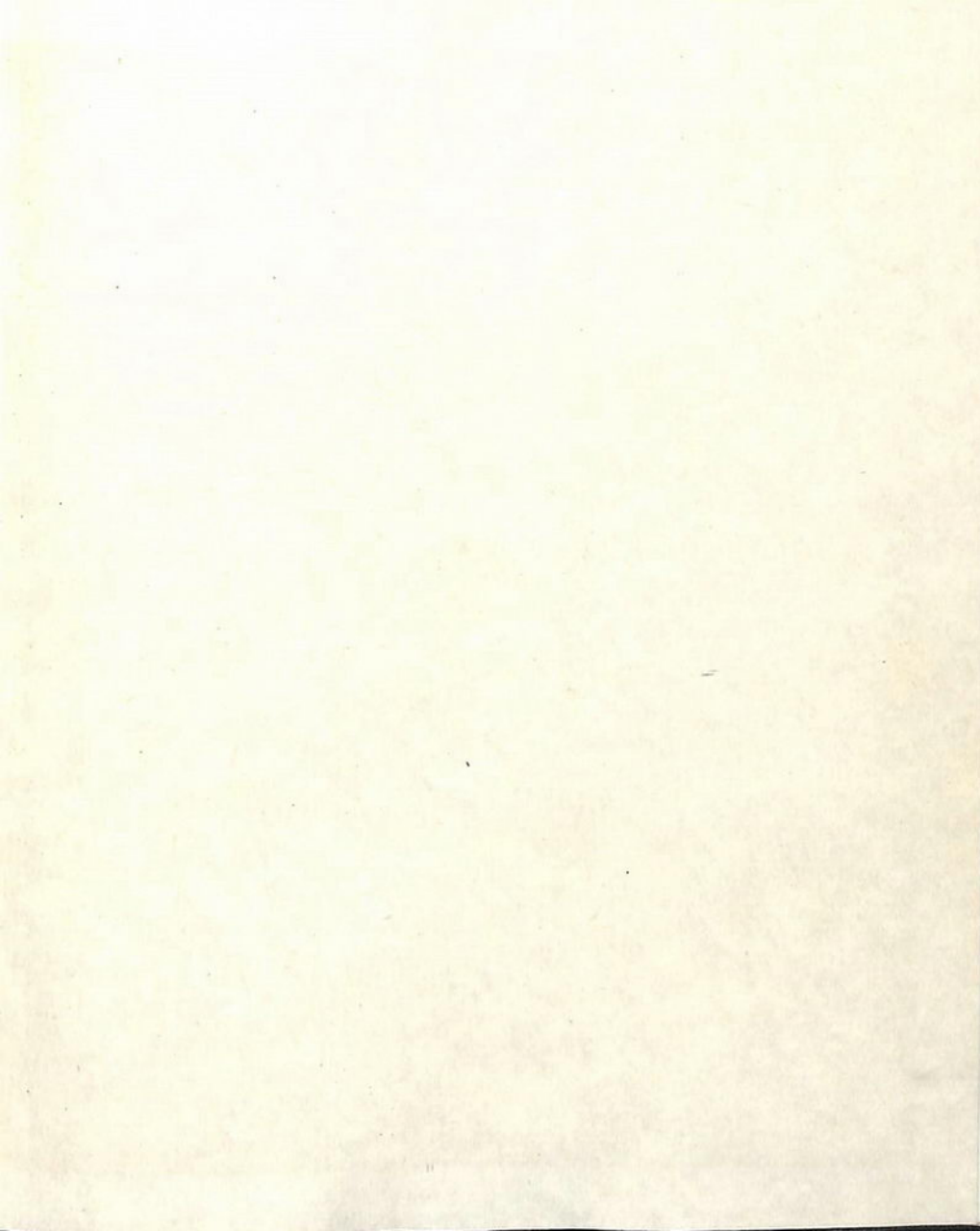

ԿԱՐԷՆ ԱՆՆԱՅԱՆ

ԿԱՐԱՆԱՆԵՐ

«ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԳՐՈՂ» ՀՐԱՏԱՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, ԵՐԵՎԱՆ—1978

A II
60073

76 Ap2

Ա 57

Ա 80103 (355)
705 (01) 78 07, «S»

© «Սովետական գրող»
հրատարակչություն, 1978

Կարլեն Անանյանը ծնվել է Թբիլիսիում, 1924 թվականին: Մանկուց հրապուրվել է նկարչությամբ, պատանեկան տարիներին ուսանել է Վրաստանի գեղարվեստի ակադեմիային կից ստուդիայում: Նրա առաջին ուսուցիչն էր գեղանկարչության, գրաֆիկայի և թատերական նկարչության խոշոր վարպետ Եվգենի Լանսերեն:

Պատերազմը շրջեց Կ. Անանյանի ճակատագրի անիվը: Տասնյոթամյա պատանին թողնելով դպրոցը, կամավոր մեկնեց ռազմաճակատ, ծառայեց Չապակյան լեգենդար 25-րդ գվարդիական դիվիզիայում, մասնակցելով Ուկրաինայի, Մոլդավիայի և Ռումինիայի ազատագրական կռիվներին:

Մարտական կարճատև դադարների պահերին Անանյանը շարունակ նկարում էր և նրա նոթատետրերում պահպանվել են գնդի ընկերների ճեպանկարներ, ռազմաճակատային կյանքի տեսարաններ, ազատագրված քաղաքների պատկերներ: Ծանր վիրավորվելուց հետո, պորացրվելով բառացի Անանյանը 1947 թվականին ընդունվում է Երևանի պոլիտեխնիկական ինստիտուտի ճարտարապետական բաժինը: Կ. Անանյանի վաղ նախագծերից մեկը 1957 թվականին երիտասարդ ճարտարապետների համամիութենական ստուգատեսին արժանացավ ՍՍՀՄ ճարտար-

րապետների միության պատվոգրին: Դա Հայաստանում Այդր լճի շրջակայքում դրվելիք արևի ջերմային էլեկտրակայանի ինքնօրինակ նախագիծն էր: Նույն տարին Լարլեն Անանյանը դառնում է ՍՍՀՄ ճարտարապետների միության անդամ: Մեկը մյուսի ետևից ստեղծվում են Կիրովականի «Ավտոմատիկա», Երևանի քիմիական ռեակտիվների, № 5 հացի գործարանի նախագծերը, որոնք իրականացվում են վերջին երկու տասնամյակներում: Կ. Անանյանը նախագծել է Ջրառատի և Սարատով քաղաքի գինու գործարանները և այլ օբյեկտներ:

Կ. Անանյանին գրավում են նաև ճարտարապետական փոքր ձևերը: Հիշենք Պենվաշենի աղբյուր-հուշարձանը, Կիրովականի կամուրջը և Չարենցավանի անցուղիները, Արտենիի ջրամղիչ աշտարակը, Արվնիի բրեմբերգը և այլն: Մոսկվայի Նովոդեվիչի գերեզմանատանը նրա նախագծով է արված ակադեմիկոս Ա. Արզումանյանի շիրմաքարը: Կ. Անանյանի նախագծով են կառուցված նաև Նոյեմբերյանի և Վերիշենի (Ադրբեջանական ՍՍՀ) Հայրենական պատերազմում զոհվածների հուշարձանները: Բաքվի խճուղին և Օրջոնիկիձեի պողոտան միացան երկաթբետոնե մի անցուղի-էստակադով, որը աչքի է ընկնում ճարտարապետական ինքնատիպ կոմպոզիցիայով, իսկ հպոր մույթերը շինվածքին մի առանձին վեհություն են հաղորդում: Կ. Անանյանի այդ նախագիծը 1966-ին արժանացավ Հայաստանի Գերագույն Սովետի պատվոգրին: ՍՍՀՄ ժողովրդական ճարտարապետ Ռաֆայել Իսրայելյանի հետ Կ. Անանյանի նախագծած ՍՍՀՄ մթերումների մինիստրության 500 տեղանոց ինքնատիպ պանսիոնատը այժմ կառուցվում է Սոչի քաղաքում:

1971 թվականին Կ. Անանյանին շնորհվեց <ՍՍՀՄ վաստակավոր ճարտարապետի կոչում:

1974 թ. Երևանի ճարտարապետի տան սրահները հյուրընկալած նրա բազմաթիվ գրաֆիկական թերթերն ու ջրաներկ գործերը, որ քսանամյա ստեղծագործական աշխատանքի արդյունք էին, բացահայտեցին Կ. Անանյանի գրաֆիկայի ինքնատիպությունը, ինչպես նաև պլաստիկական ձևերի, տարածականության, լույսի գույների նուրբ զգացողությունը և վերջապես կոմպոզիցիա կառուցելու հմտությունը: Նրա ստեղծագործության մեջ հիմնական տեղ ունի բնանկարի ժանրը:

Կ. Անանյանի բնակարաններն ընդհանուր առմամբ բաժանվում են բովանդակային երեք խմբի. պատկերում են ճարտարապետական հուշարձաններ, քաղաքային տեսարաններ և «զուտ բնություն»՝ նկարված մատիւռով, ֆլումաստերով, տուշով, ջրաներկով և խառը տեխնիկայով: Հատկանշական է, որ բնակարաններն իրենց կոնկրետ դրսևորումներով, ստեղծում են շրջապատող իրականության ճշմարիտ պատկերը: Սուր դիտողականությունը, բնության կամ ճարտարապետական կառույցների բնույթն ընկալելու կարողությունը, ինչպես նաև դրանց այլպան վիճակները փաստագրական ճշտությամբ ներկայացնելը ուժեղացնում են պատկերների արտահայտչականությունը: Եվ իմաստին ու ասեկիքին համապատասխան նա օգտագործում է այս կամ այն տեխնիկական հնարքը, մերթ իր բնակարաներին հյութեղ ու պայծառ, նուրբ ու թափանցիկ, ջրաներկային երանգներ է տալիս, մերթ ֆլումաստերի լայն պլաստիկ գծերով ճարտարապետական կառույցներ է ուրվակարծում, մերթ էլ բավականաչափ օգտագործելով «սպիտակ թղթի շունչը», սրածայր մատիտով հապիվ դիպչում է թղթին:

Կ. Անանյանի շրջագայության ողորտները Հայաստանով չեն սահմանափակվում, նա եղել է Սովետական Միության տարբեր քաղաքներում և արտասահմանյան շատ երկրներում: Բավական ու հարուստ տպավորությունները, տրամադրություններն ու մտորումներն են արտահայտում Կարմրավորը, Օհանավանքը, Արիվանքը և Աշտարակի կամուրջը պատկերող բնակարանները, Երևանի նոր փողոցները, միջնադարյան Տալինը, ազմկոտ Մոսկվան, ինքնատիպ Թբիլիսին, Բաքուն, Ռոստովը, Բրյանսկը և այլն, կամ թե արտասահմանյան շարքից՝ Նյու Յորքի, Չիկագոյի քաղաքային տեսարանները, Իտալիայի, Ավստրիայի և ուրիշ երկրների տեսարժան վայրերը:

Հարավատ ժողովրդի հանճարի առջև խոնարհվելու ու հպարտության զգացումով են լեցուն Անանյանի հայ հնագույն ճարտարապետության նմուշներ պատկերող թերթերը:

Ահա «Սեփմի իշխանատունը», որ շատ կոնկրետ ներկայացնում է ճարտարապետական հինավուրց կոթողը: Արևի կիպիչ ճառագայթների ներքո ցայտունորեն առանձնանում է իշխանատան խորաքանդակ մուտքը, որն իր պլաստիկ ձևերով ձուլվում է շրջապատի բնաշխարհին:

ճարտարապետական հուշարձանները, որտեղ էլ լինեն, հետաքրքրում են Կ. Անանյանին («Բաքու, Շիրվանշահերի պալատ. Դամբարան», «Բրյանսկ. Տիխվինի եկեղեցին», «Պյատիգորսկ. Կապակների եկեղեցին» և այլն) :

Կ. Անանյանի ստեղծագործության մեջ զգալի տեղ է զբաղում նաև քաղաքային բնանկարը :

Ճարտարապետին հետաքրքրում և ոգեշնչում են մերօրյա քաղաքների կյանքի ոլորտը, մարդկանց կենցաղը, փողոցների, հրապարակների ճարտարապետական առանձնահատկությունները : Արտասահմանյան քաղաքային բնանկարներից աչքի է ընկնում Ֆլոմաստերով նկարված «Վենետիկ. Ռիալտոյի կամուրջը», ուր սև-սպիտակ գծերը վարմանալի սրտահույզ են դարձնում նկարը, տաք արևաշողների գծախաղով նպաստելով բաբախուն ու կենդանի կերպարի ամբողջացմանը : Արձակ ու տարածուն քաղաքն են տեսնում «Չիկագո, Միչիգանի լճափը» գծանկարում : Նկարիչը կարողացել է որսալ աշխարհի տարբեր ճարտարապետությունների ինքնատիպությունը՝ «Փարիզ. Նոտր Դամ», «Ավստրիա. Վանք Լինգ քաղաքի մոտակայքում» գծանկարներում :

Կ. Անանյանի վարպետության աճը լավ երևում է «Արարատ լեռը» ջրանկարում՝ «վուտ բնություն» պատկերող թերթում : Նկարն ունի կոմպոզիցիոն ամուր կառուցվածք և մոխրաշագանակագույն-կանաչ գունաշարի մշակվածությամբ ստեղծում է օդեղեն ինքնատիպ միջավայր, ընդգծում բնական ձևերի նյութականությունը :

Անանյանի ստեղծագործության մեջ կա աշխատանքների մի շարք, որ ասես փորագրությամբ (լինդգրավյուրա, օֆորտ) արտահայտվելու պահանջ են առաջացնում : Դրանցից են «Ճարտարապետների տուն», (ԱՄՆ), «Հուգենհեյմի թանգարանը» և այլն :

Կ. Անանյանը վերջերս վերադարձավ Հնդկաստան-Նեպալ ճանապարհորդությունից : Այդ երկրներում, բնականաբար, ճարտարապետ նկարչի աչքը շատ անսովոր ու հետաքրքրական բաներ որսաց : Բոմբեյ, Դելի, Կալկաթա, Ագրա և Կատմանդու քաղաքներում նա ճեպանկարեց ճարտարապետական հինավուրց հուշարձաններ, բնության տարբեր անկյուններ : Անշահախնդիր նվիրումը արվեստին, մեծ աշխատասիրությունը, արդիա-

կանության կենդանի զգացողությունը— այս հատկանիշներն են Կտրլեն Անանյանի ստեղծագործության վարճացման գրավականները, որ ընկալվում են իբրև մեր ժամանակակից արվեստագետի խորունկ սիրո արտահայտություն դեպի հարավատ հողը, դեպի իր ժողովրդի մշակույթը և ակտիվ հետաքրքրություն աշխարհի հանդեպ:

ՄԱՐԻԱՄ ԱՅՎԱԶՅԱՆ

Արվեստաբանության թեկնածու

Карлен Мартиросович Ананиян родился в Тбилиси, в 1924 году. С раннего детства он увлекался рисованием. Юношей учился в художественной студии при Академии художеств Грузии. Его первым учителем был крупный русский мастер живописи, графики и сценографии Евгений Евгеньевич Лансере.

Начавшаяся война изменила судьбу К. Ананияна. Семнадцатилетним юношей, оставив школу, он ушел добровольцем на фронт. Служил в легендарной Чапаевской 25-ой гвардейской дивизии, участвовал в боях за освобождение Украины, Молдавии и Румынии.

На фронте, в редкие свободные часы отдыха К. Ананиян продолжал рисовать. В своих блокнотах он запечатлевал однополчан, бытовые сценки фронтовой жизни, виды освобожденных городов. После тяжелого ранения К. Ананиян демобилизовался из армии и в 1947 году поступил на архитектурное отделение Ереванского политехнического института.

Одна из ранних проектных работ К. Ананияна, показанная в 1957 году на Всесоюзном смотре творчества молодых архитекторов, посвященном VII всемирному фестивалю молодежи, была удо-

стоена грамоты Союза архитекторов СССР. Это был уникальный проект солнечной тепловой электростанции, предназначенный для осуществления в Армении в районе озера Айг-лнч.

В том же году К. Ананян стал членом Союза архитекторов СССР. Один за другим К. Ананяном создаются проекты завода «Автоматика» в Кировакане, хлебного завода № 5 и завода химических реактивов в Ереване, которые осуществлены за последние два десятилетия.

К. Ананяном запроектированы также винные заводы в Джрарате, в городе Саратове и другие объекты.

К. Ананян работает и в малых формах архитектуры. Тому пример—родник-памятник в Пемзашене, мост в Кировакане, путепроводы в Чаренцаване, водонапорная башня в Артени, бремсберг в Арзни и другие.

В Москве, на Новодевичьем кладбище, по его проекту выполнен мемориальный памятник академику А. Арзуманяну.

К. Ананян является автором проектов памятников воинам павшим в Великой Отечественной войне, установленных в Ноемберяне и Веришене (Азербайджанская ССР).

Среди архитектурных работ К. Ананяна, осуществленных в последние годы, особо выделяется железобетонный путепровод с эстакадой в Ереване, соединяющий Бакинское шоссе с проспектом Орджоникидзе. Путепровод отличается своеобразной композицией, а его мощные устои подчеркивают монументальный характер сооружения. Этот проект К. Ананяна удостоен Почетной грамоты Верховного Совета Армянской ССР в 1966 году.

В творческом содружестве с народным архитектором СССР Р. Исраеляном, К. Ананяном был выполнен оригинальный проект пансионата Министерства заготовок СССР, который строится в настоящее время в Сочи. В 1971 году К. Ананян присвоено звание заслуженного архитектора Армянской ССР.

В 1974 году в Доме архитектора Армении в Ереване была открыта персональная выставка графических и акварельных работ К. Ананяна-художника. Эта выставка—плод двадцатилетней творческой деятельности художника—раскрыла своеобразные особенности его графического искусства: крепкий рисунок, тонкое чувство пластической формы, пространственности и локального цвета, ясное понимание конструкции композиции листа.

В художественном творчестве К. Ананяна основное место занимает жанр пейзажа. Сюжетно пейзажи К. Ананяна легко разделить на три группы. Одни изображают архитектурные памятники, другие представляют городские пейзажи, а третьи—образы «чистой природы». Они исполнены карандашом, фломастером, тушью, акварелью и смешанной техникой. В целом пейзажам присущи правдивое восприятие окружающей действительности через конкретную форму выражения. Острая наблюдательность, умение уловить характер архитектурных сооружений или природы, а также передать ее разнообразные состояния в сочетании с особой документальностью составляют отличительные черты творчества К. Ананяна.

К. Ананян много путешествует не только по Армении и городам Советского Союза, но и по зарубежным странам.

И перед нами встают во всей красе древние архитектурные памятники Армении—Кармравор, Оганаванк, Айриванк, Аштаракский мост, новые улицы Еревана, тихие улицы Таллина с его средневековой архитектурой, шумные улицы Москвы, своеобразные виды Тбилиси, Баку, Ростова, Брянска и др., из серии зарубежных работ—городские виды Нью-Йорка, Чикаго, достопримечательные места Италии, Австрии и др.

Чувством гордости и преклонения перед гением родного народа насыщены листы с изображением древней армянской архитектуры. Вот одна из акварелей художника «Селимский караван-са-

рай», в которой с большой конкретностью изображен древний архитектурный памятник. Под палящими лучами солнца отчетливо выделяется горельеф входа в караван-сарай, который своей пластикой перекликается с окружающей природой.

Памятники архитектуры интересуют К. Ананяна везде, где бы то он ни был. (Баку. «Дворец Ширваншахов. Мавзолей». «Пятигорск. Казачья церковь», «Брянск. Тихвинская церковь» и многие другие).

Не меньшее место в творчестве К. Ананяна занимает городской пейзаж. Художника волнует ритм жизни современных городов, быт людей, особенности архитектуры улиц, площадей.

К числу лучших городских пейзажей художника, исполненных за рубежом, принадлежит рисунок фломастером «Венеция. Мост Риальто», в котором богатство черно-белых штрихов и пятен способствует передаче игры ярких солнечных лучей, вносящих жизненную трепетность в образ. Легко ощущаются огромные просторы города в рисунке фломастером «Чикаго. Набережная Мичигана». Живо уловлены художником особенности архитектуры улиц разных городов мира в рисунках «Париж. Нотр-Дам», «Австрия. Монастырь недалеко от города Линца» и др.

Взросшее мастерство К. Ананяна хорошо видно в пейзаже «чистой природы» — «Гора Арарат» (1973 г.). Акварельный лист характеризуется крепким композиционным построением, разработанностью серо-коричнево-зеленой гаммы цвета, способствующей передаче своеобразной воздушной атмосферы и материальности природных форм.

Есть в творчестве К. Ананяна и ряд работ, которые «просятся» на выполнение в гравюре (линогравюре или офорте). К ним относятся рисунки «Дом архитекторов в Вашингтоне», «Музей Гугенхайма» и др.

Недавно К. Ананян совершил новую зарубежную поездку в Ин-

дию и Непал. В этих странах, естественно, глаз архитектора и художника подметил много необычного и интересного.

В Бомбее, Дели, Калькутте, Агре и Катманду он с увлечением зарисовывал древние архитектурные памятники и природу.

Бескорыстное служение искусству, большое трудолюбие, живое чувство современности—залог перспективного развития творчества Карлена Аняняна, которое в целом воспринимается как выражение глубокой любви художника к своей земле, стране, культуре родного народа и активного интереса нашего современника к миру.

МАРИАМ АЙВАЗЯН

Кандидат искусствоведения

А II
60073

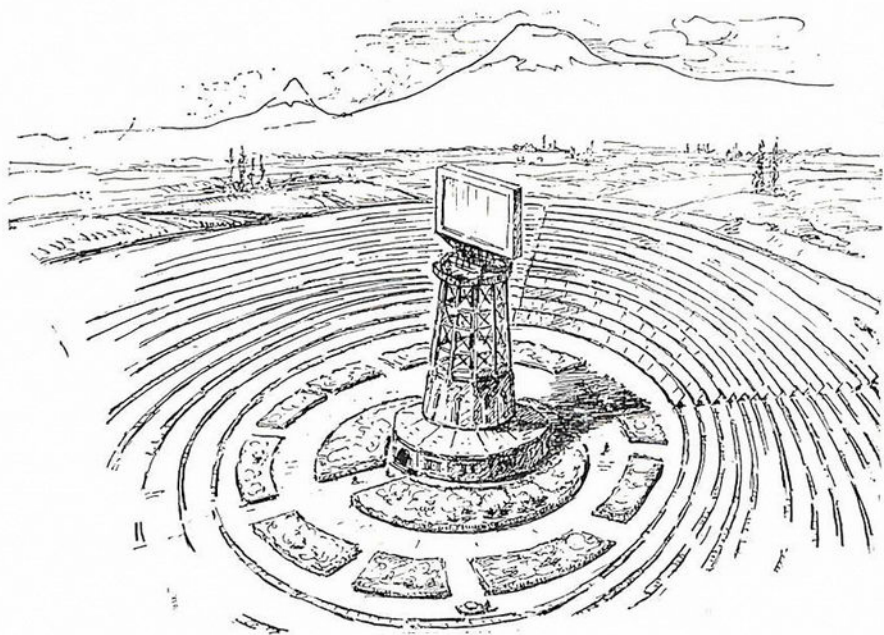
ՎԵՐԱՏՊՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

РЕПРОДУКЦИИ

2—Կարին Ամուկան

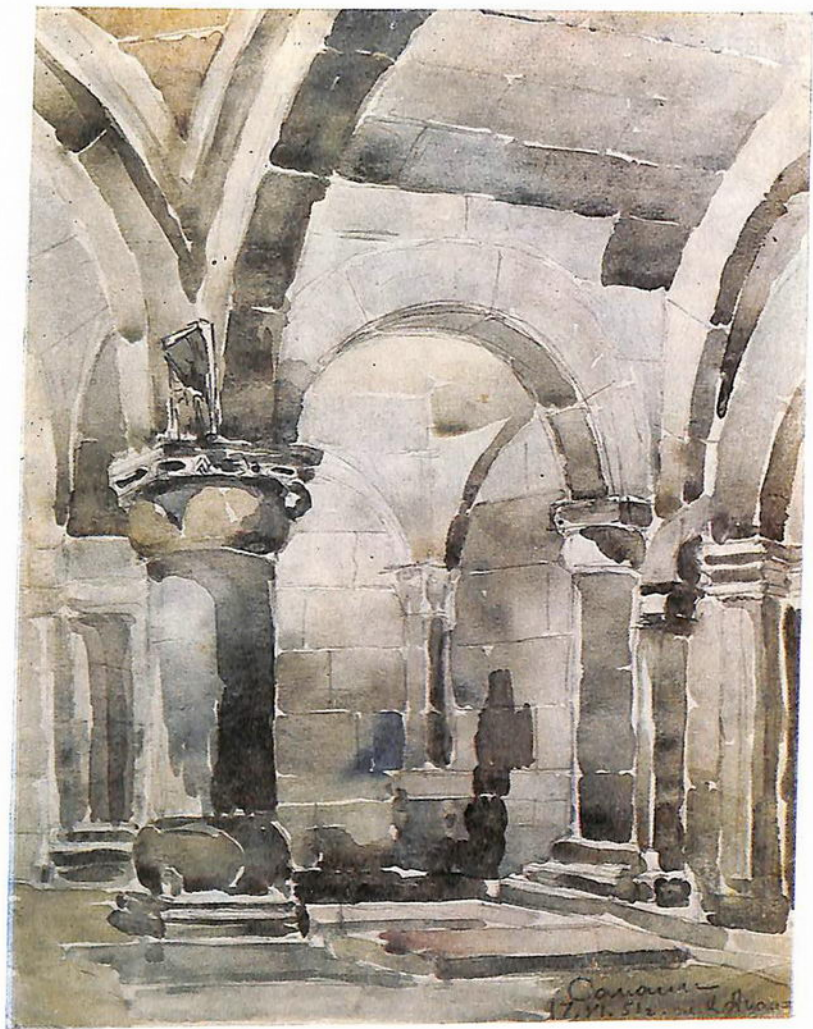

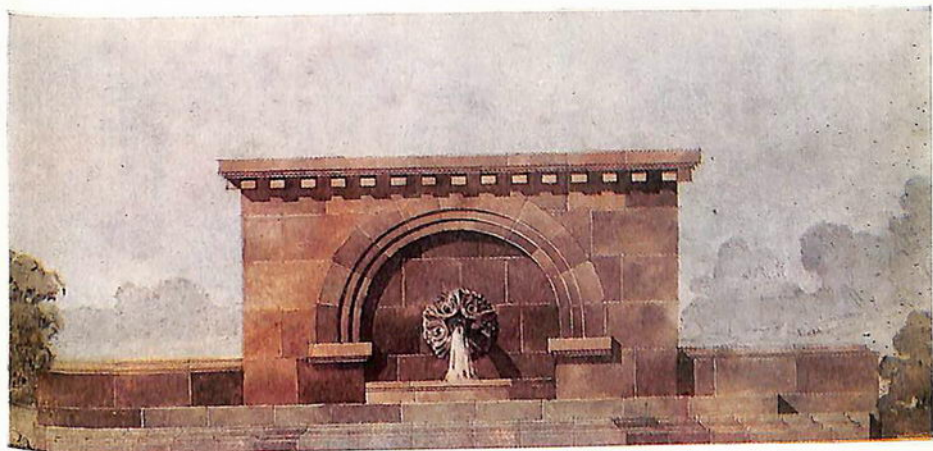

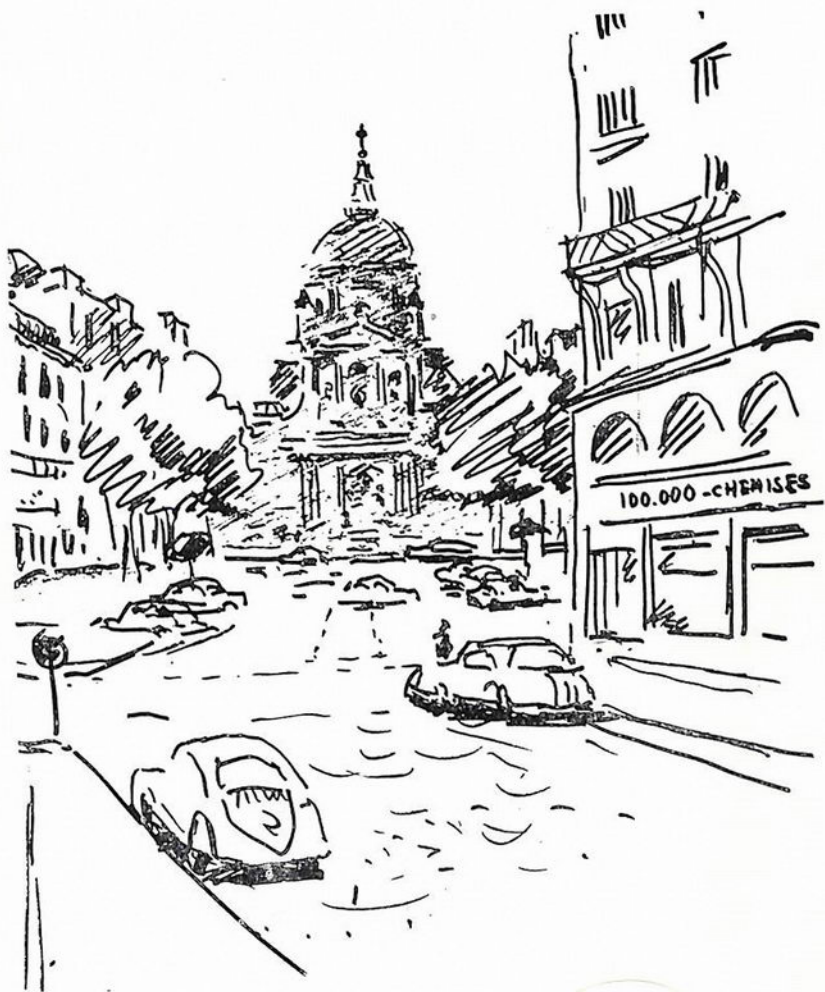
16. 8. 1963.

for 100 minutes

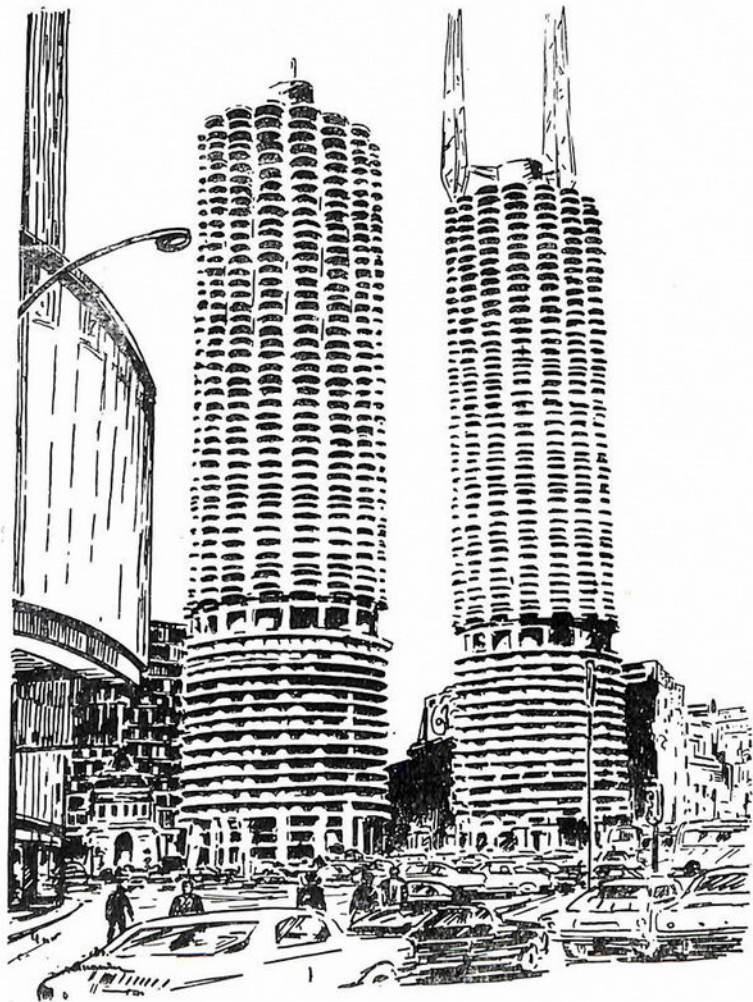

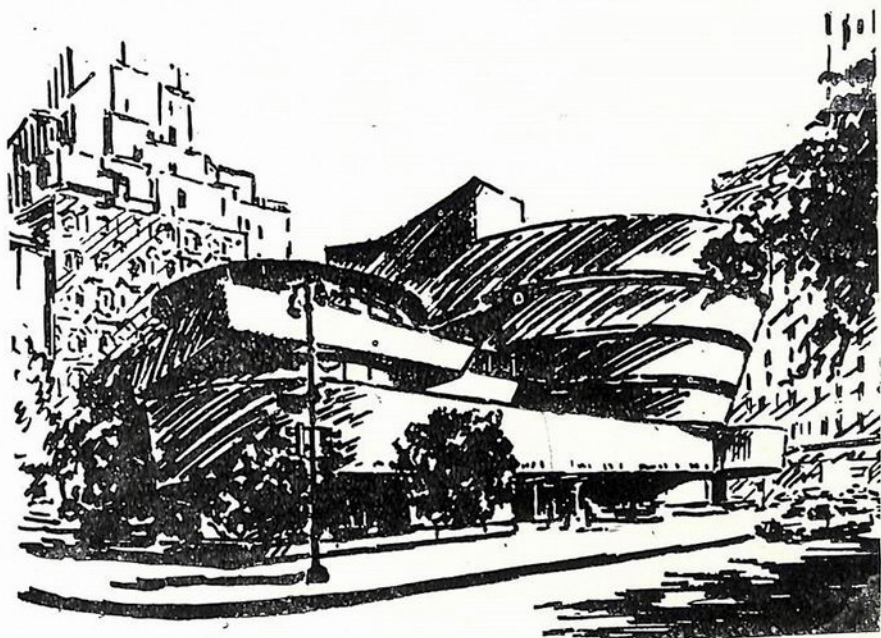

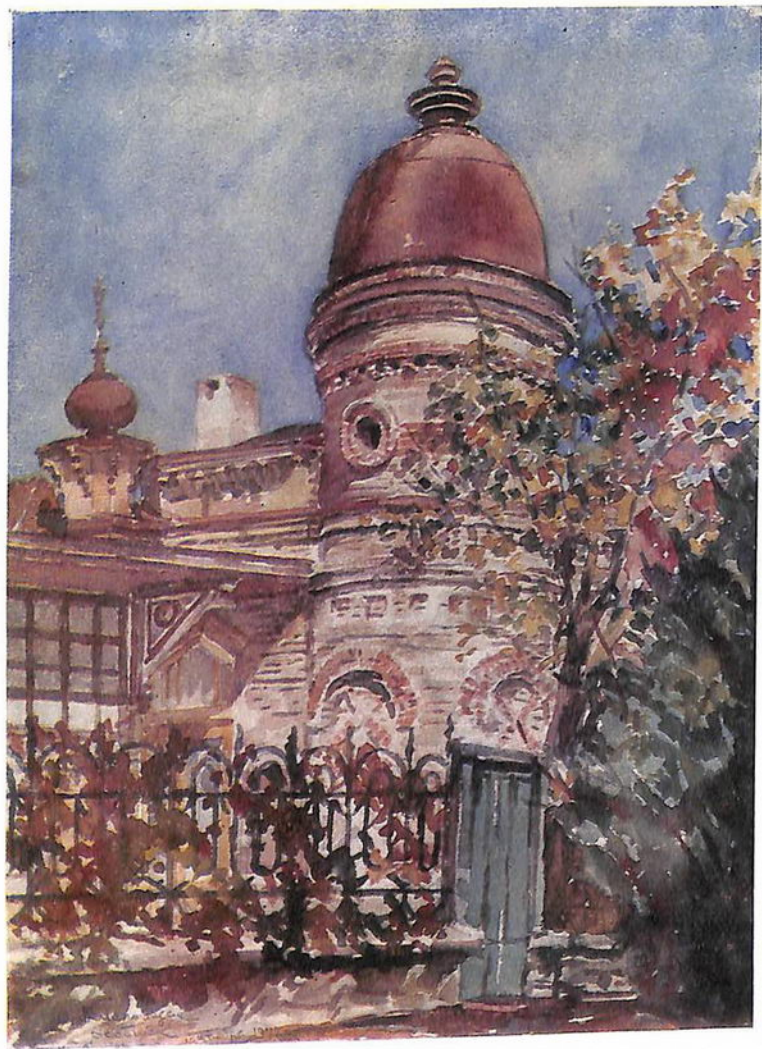

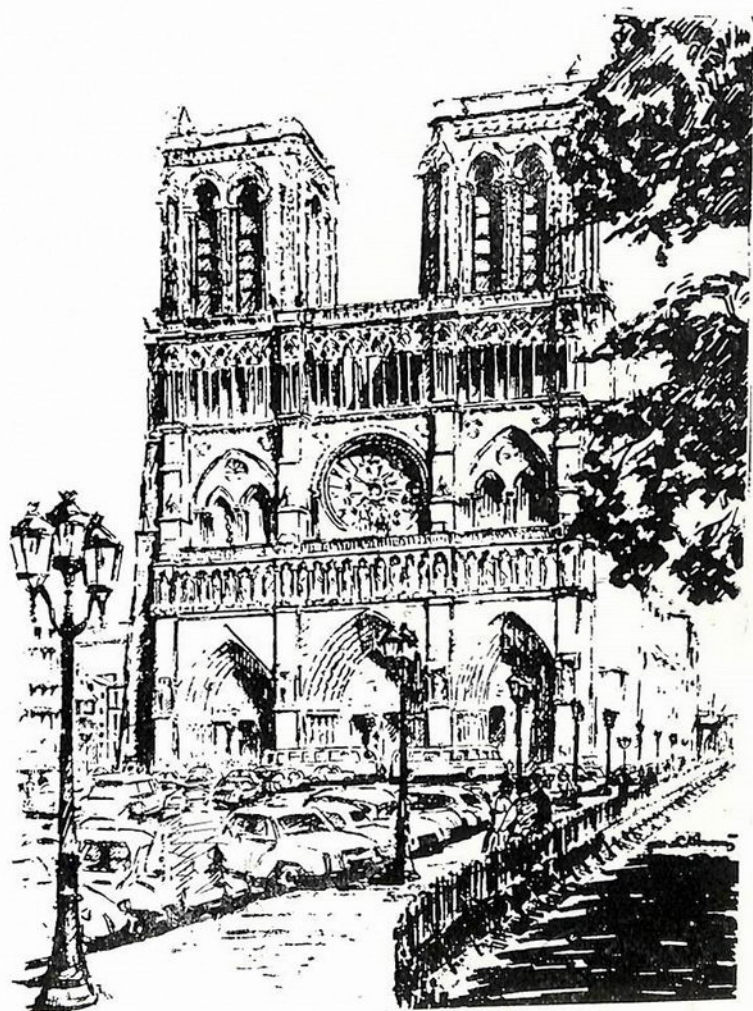

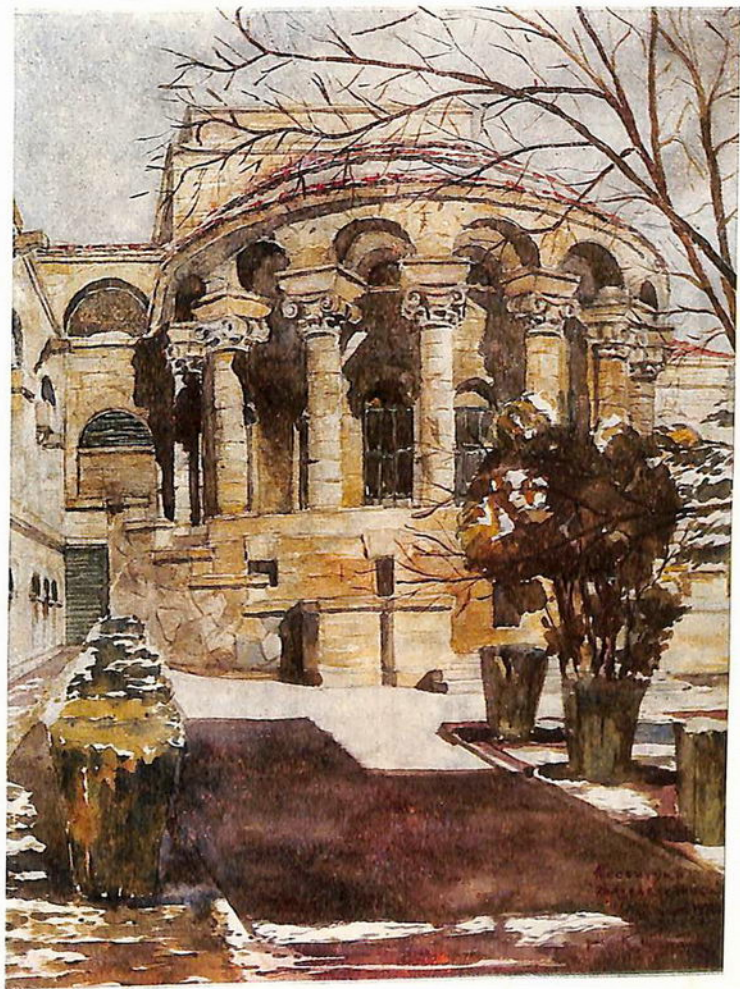

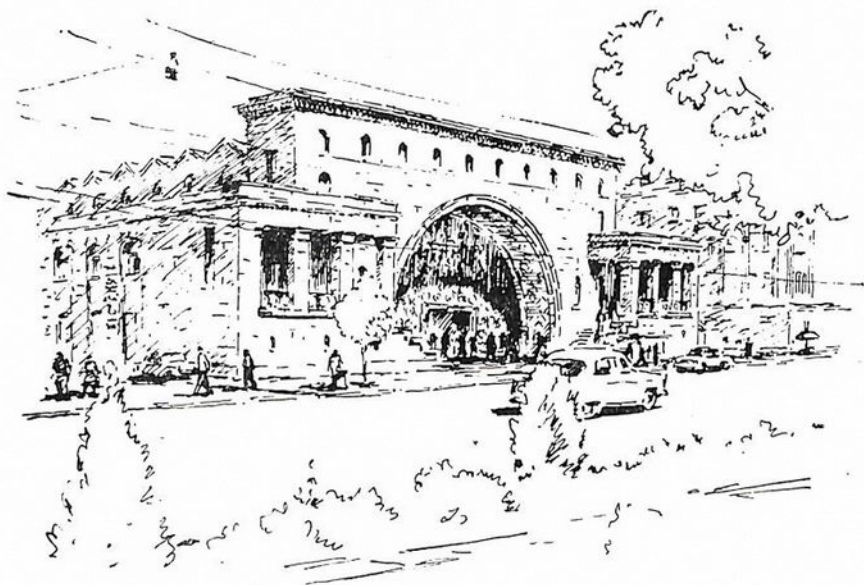
17

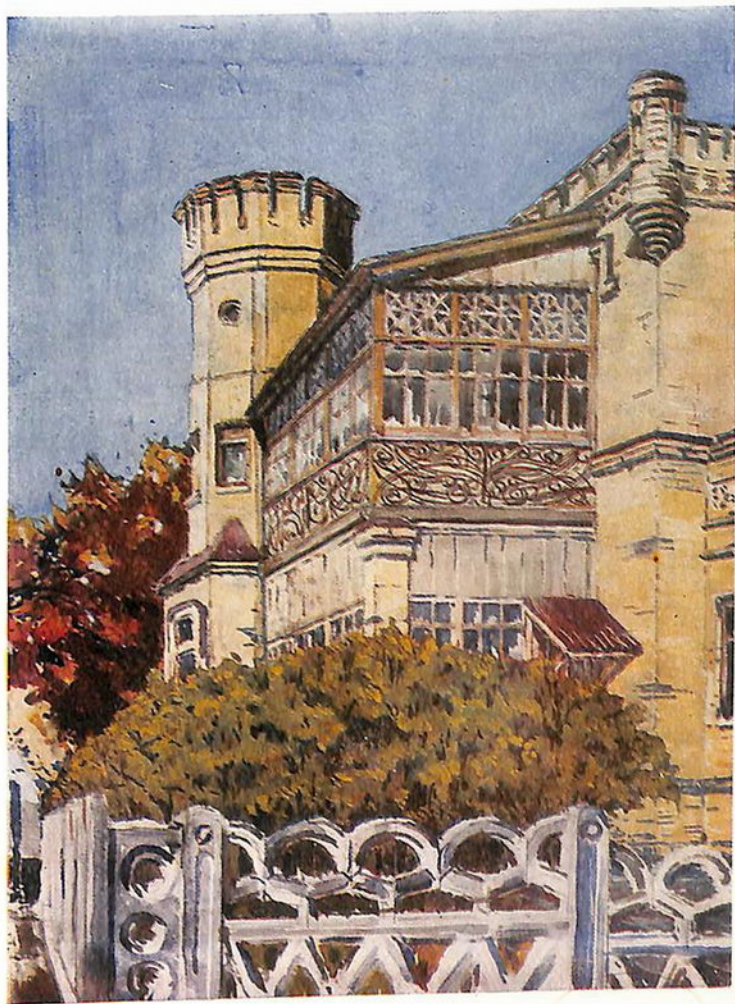

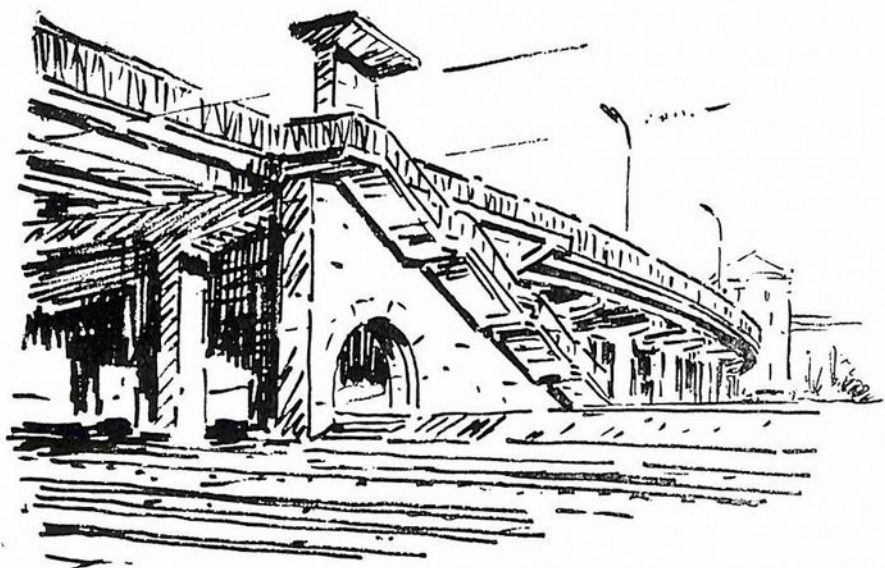

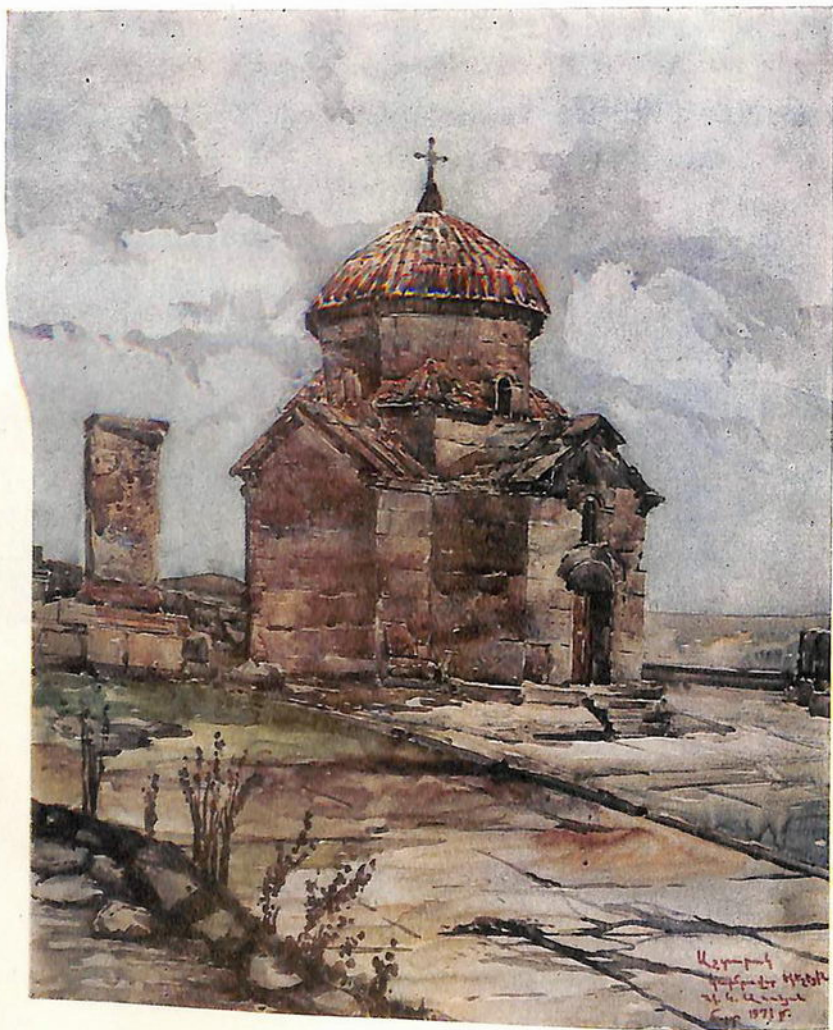

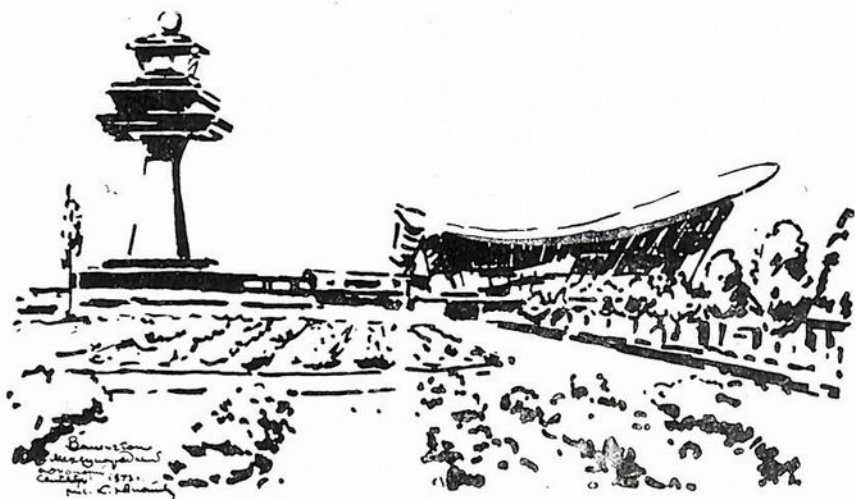

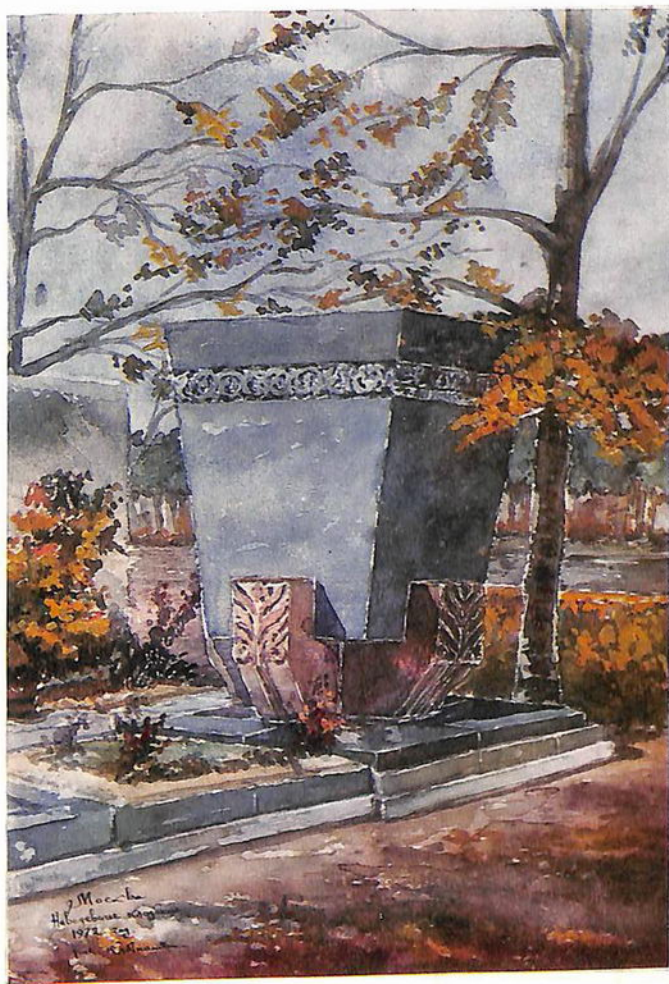

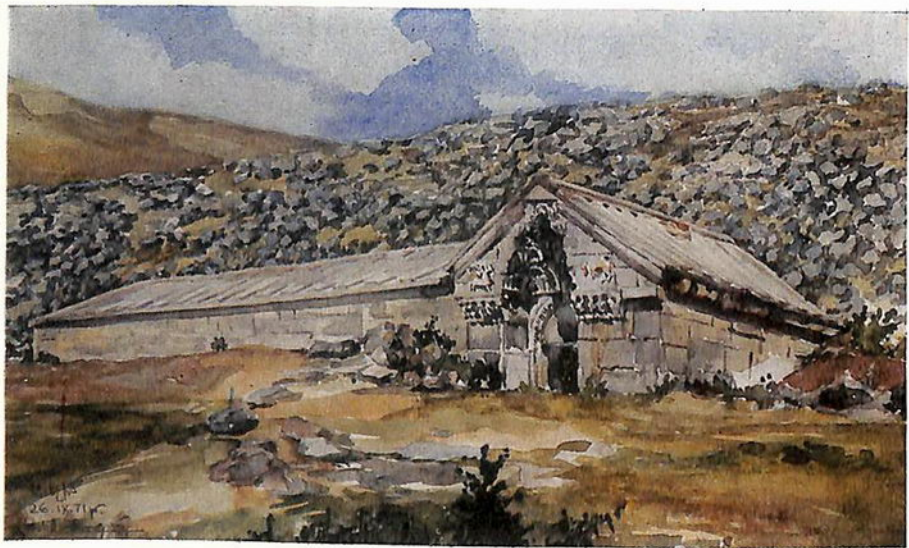

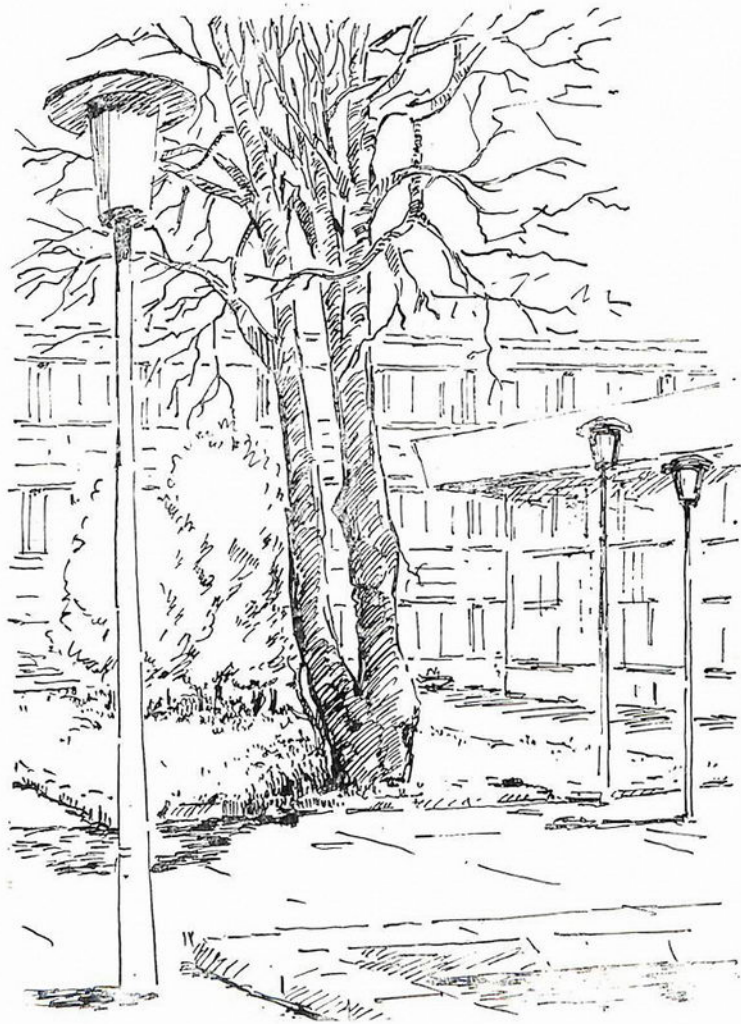

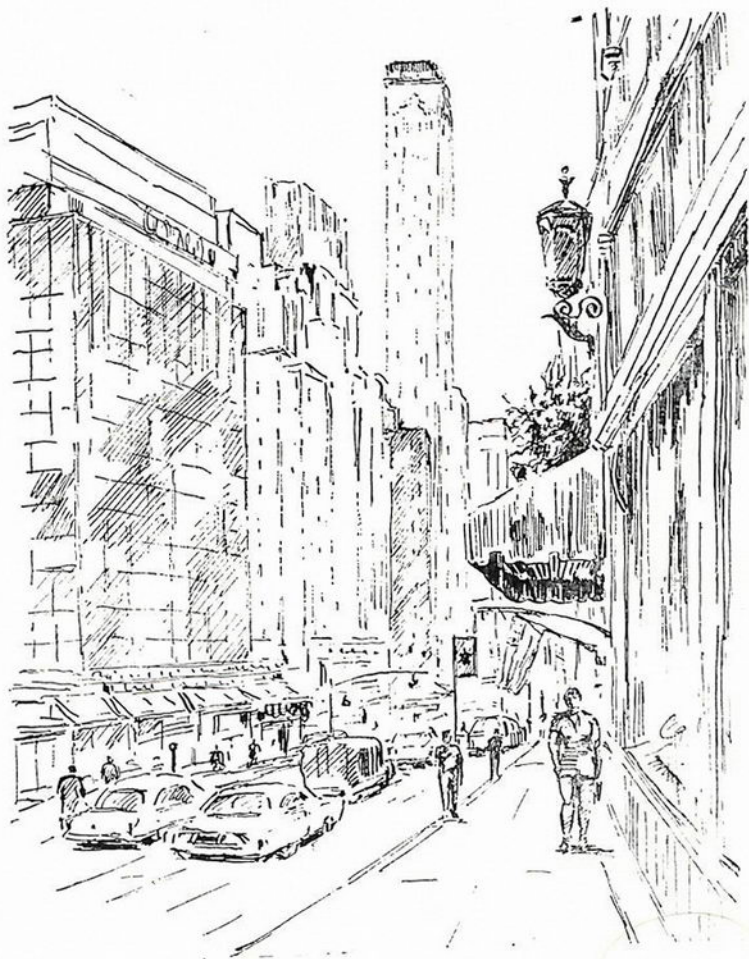

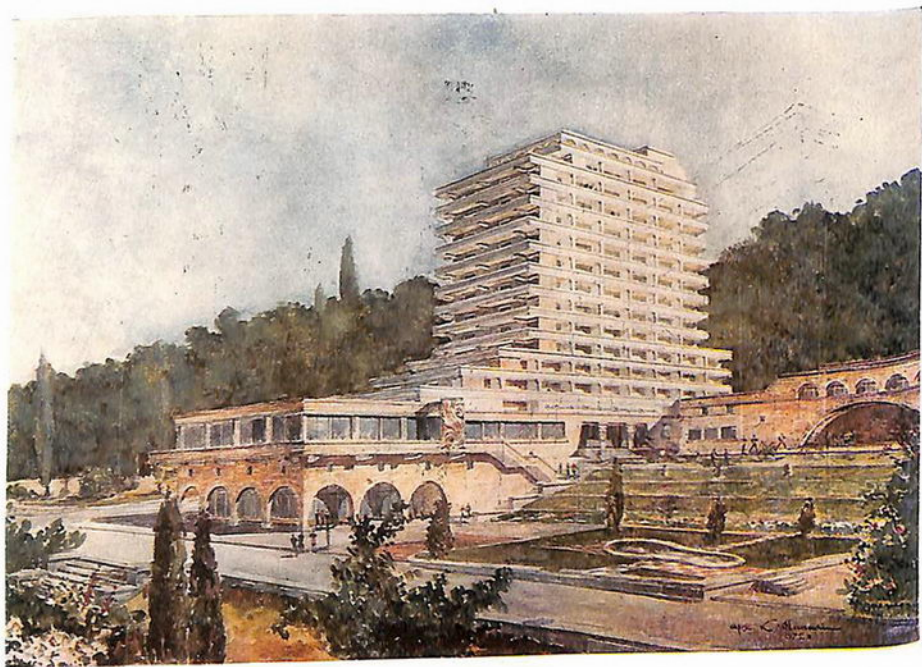

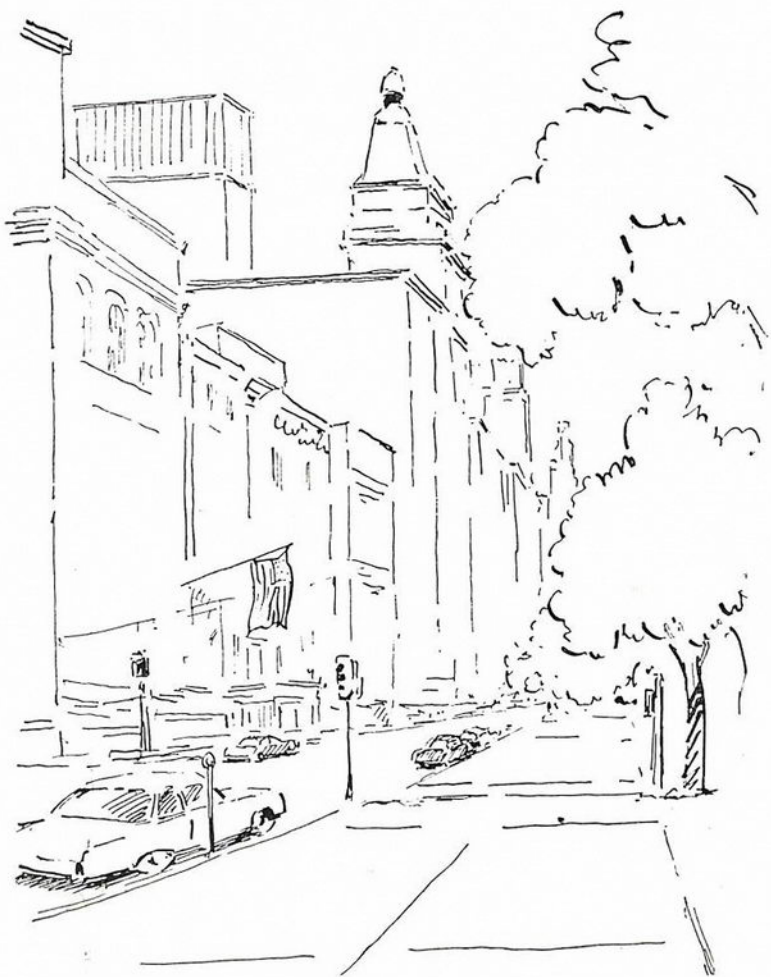

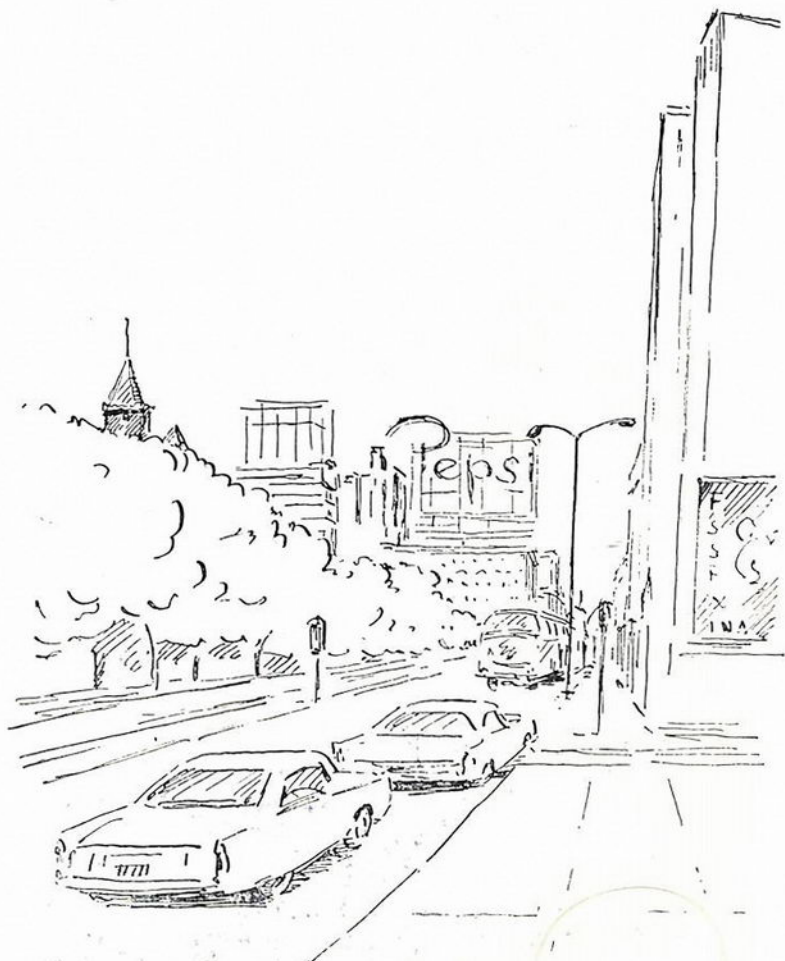

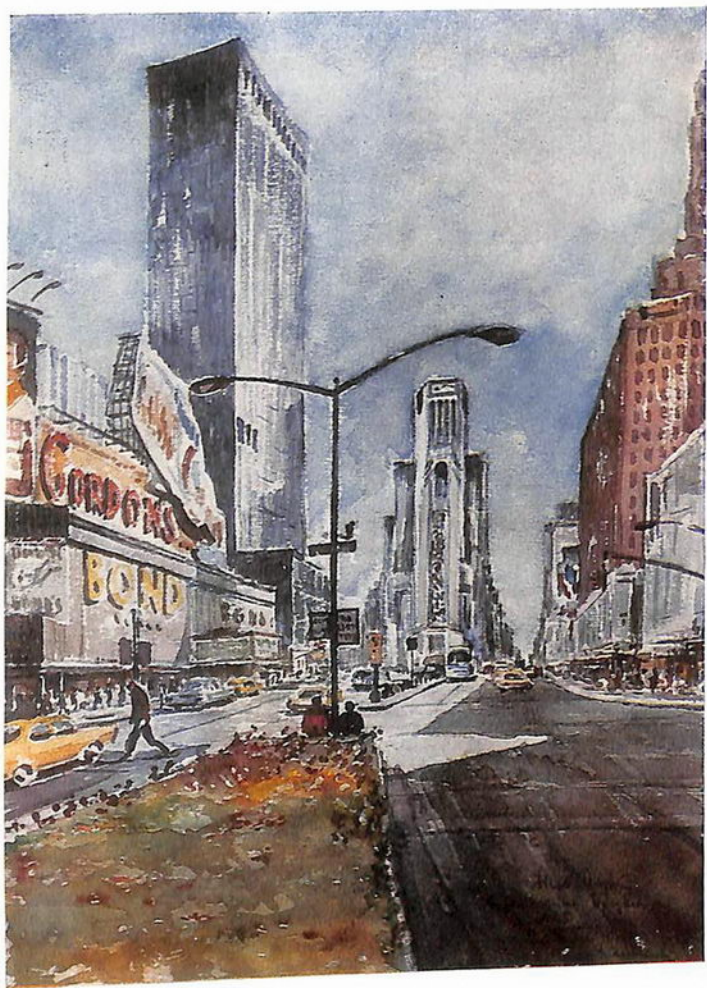

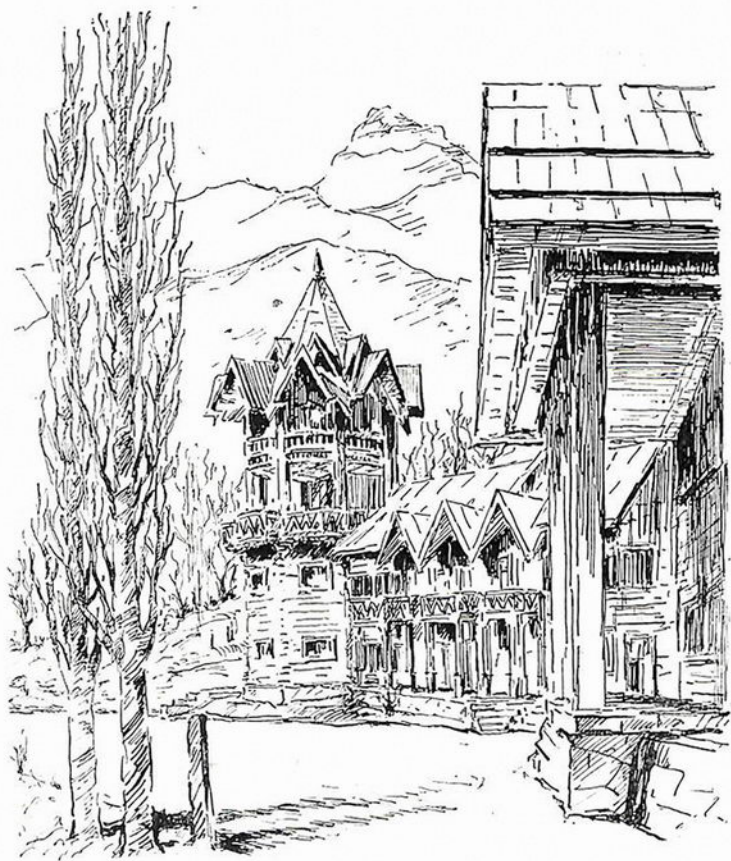

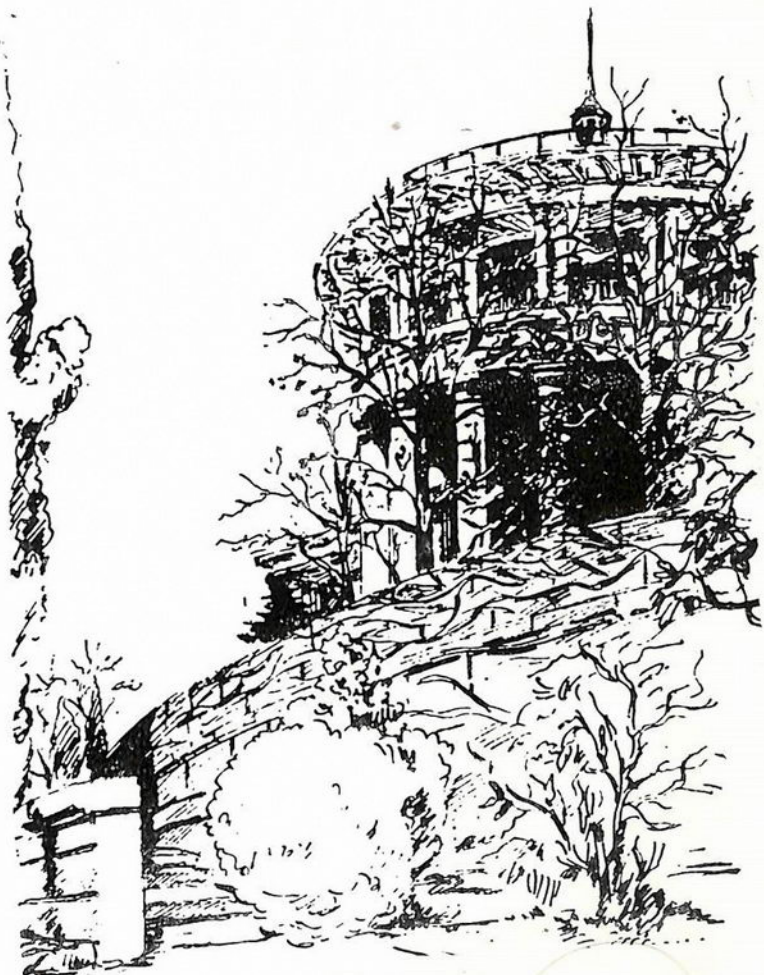

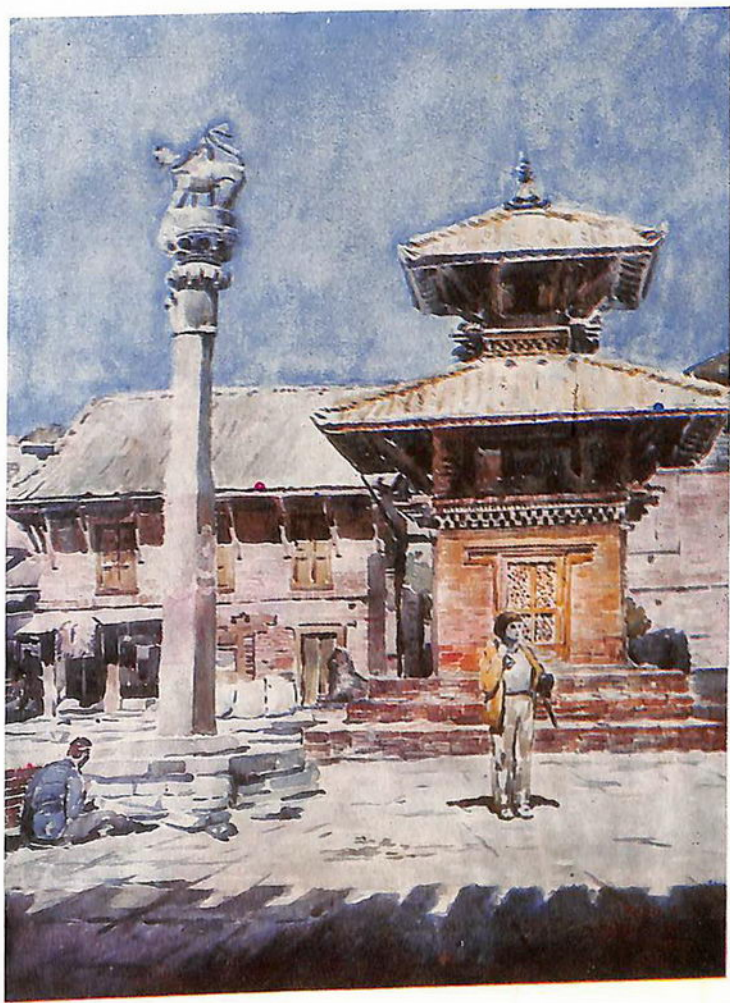

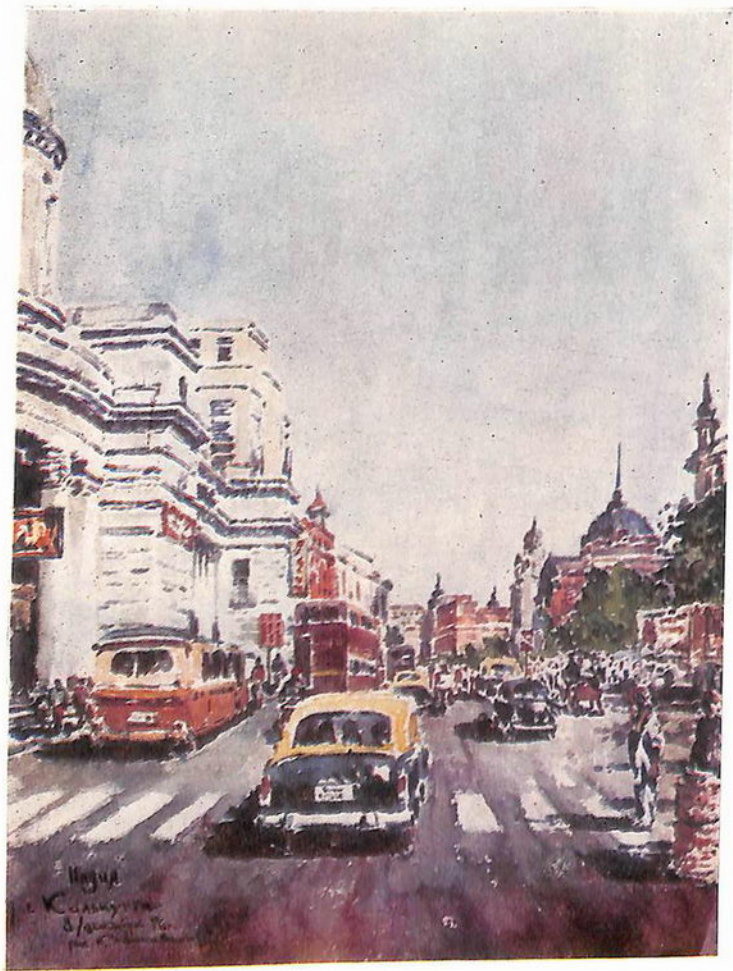

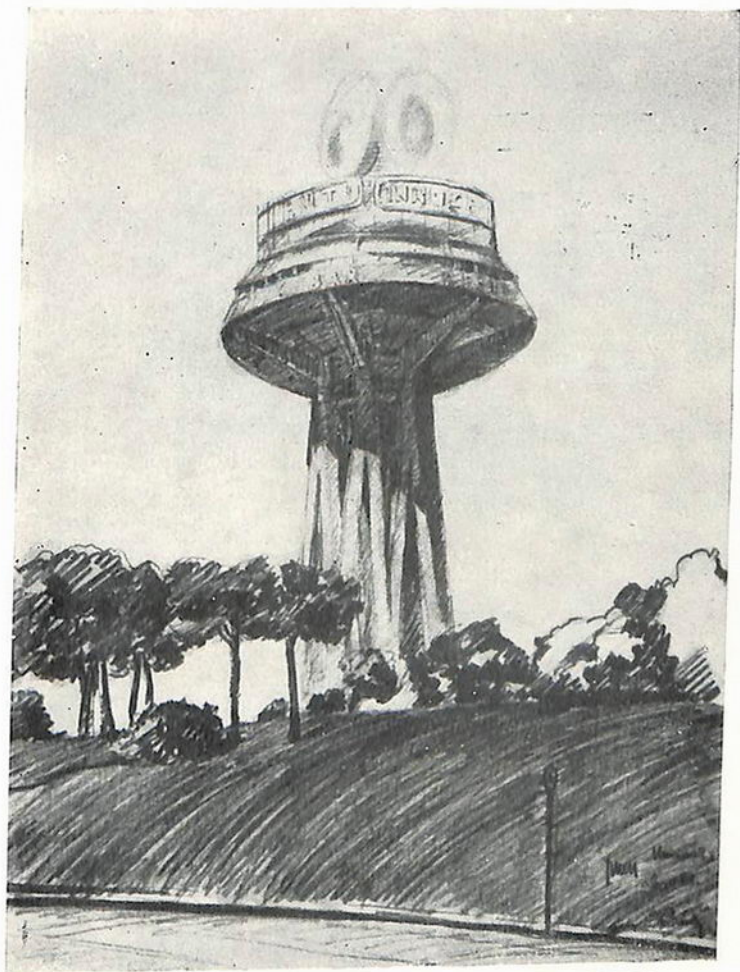

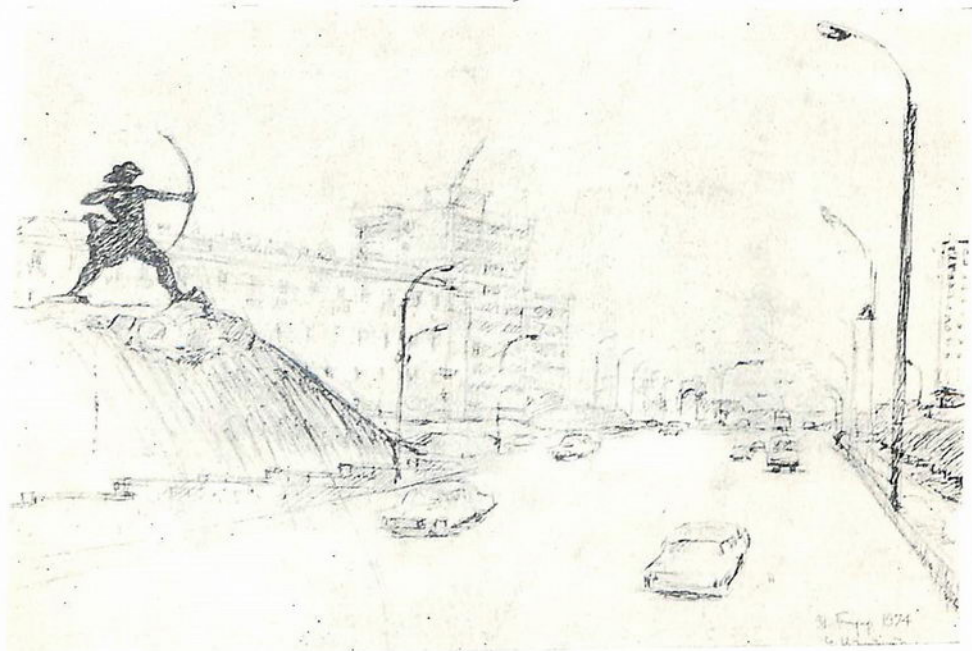

1. Ծաղկածոր: Սուրբ Հարություն եկեղեցին: 1951 թ.
2. Արևի ջերմակեկտրակայան Այդր լճի շրջակայքում (նախագիծ): 1956 թ.
3. Ավատրիա: Վանք Լինք թաղաքի մոտակայքում: 1963 թ.
4. Սանահին: Ռատեբեր: 1951 թ.
5. Պենակաշեն: Աղբյուր-հուշարձան (նախագիծ): 1954 թ.
6. Ֆրանսիա: Փողոց Կավդեբեկ թաղաքում: 1966 թ.
7. Փարիզ: Սորբոն: Ռիշելյե պանգակատունը: 1966 թ.
8. Բյուսակ: Տիխվինի եկեղեցին: 1967 թ.
9. Յայթա: Հայկական եկեղեցի: 1965 թ.
10. Փարիզ: Մոն-Մարտր: Սակրե-կյոր եկեղեցին: 1966 թ.
11. Փարիզ: Նոտր-Դամ: 1966 թ.
12. Վենետիկ: Սուրբ Մարկոսի հրապարակը: 1968 թ.
13. Եսենտուկի: Նովոօբյուդակայա եկեղեցին: 1972 թ.
14. Չիկագո: Մարիա-Սիտի: 1973 թ.
15. Նյու-Յորք: Հուգենիյան թանգարանը: 1973 թ.
16. Կիսլովոդսկ: Մենատուն գմբեթով: 1972 թ.
17. Պատիգորսկ: Կապակների եկեղեցին: 1971 թ.
18. Վենետիկ: Ռիալտո կամուրջը: 1968 թ.
19. Փարիզ: Նոտր-Դամ: 1966 թ.
20. Եսենտուկի: Մենատուն: 1974 թ.
21. Եսենտուկի: Յեկաբոլմարանի բակը: 1971 թ.
22. Երևան: Փակ շուկան: 1965 թ.
23. Սովետաշեն: Պարույր Սևակի տունը: 1971 թ.
24. Բաքու: Երվանդանի պալատը: Դամբարան:
25. Եսենտուկի: Ակադեմիկոս Իվան Պավլովի տունը: 1974 թ.
26. Սաղմոսավանք: 1974 թ.
27. Սևան: Այրիվանք: 1973 թ.
28. Ղրիմ, Միսխոր: «Ծիծեռնակի բույնը»: 1965 թ.
29. Սոչի: «Տերեմոկ»: 1975 թ.
30. Երևան: Բաքվի խճուղին և Օրշոնիկիձեի պողոտան միացնող անցուղի-էստակադը: 1967 թ.
31. Մոսկվա: Նովոգեմիչի վանքը: 1970 թ.
32. Աշտարակ: Կարմրավոր եկեղեցին: 1971 թ.
33. Տալլին: Ռատուշա: 1973 թ.
34. Վաշինգտոն: Միջազգային օդանավակայան: 1973 թ.
35. Վաշինգտոն: Ճարտարապետների տունը: 1973 թ.
36. Դոնի-Ռոստով: Հուլիս: 1972 թ.
37. Մոսկվա: Նովոգեմիչի գերեզմանատուն: Ակադեմիկոս Անուշավան Արզումանյանի շիրմաքարը: 1972 թ.
38. Մցխեթ: Ջվարի: 1951 թ.
39. Հին Թբիլիսի: 1951 թ.
40. Սեփմ: Իջևանատուն: 1973 թ.

41. Խոր վիրապ: 1973 թ.
42. Պատիգորակ: Չորացած ծառ: 1976 թ.
43. Նյու-Յորք: Մեդիսոն Ավենյու: 1973 թ.
44. Ուշ-Դերե (Սոչի): ՍՍՀՄ Մթերումների մինիստրության պանսիոնատի շենքը: (նախագիծ): 1972 թ.
45. Նոյեմբերյան: Հայրենական պատերազմում զոհվածների հուշարձանը (նախագիծ): 1976 թ.
46. Չիկագո: Առափնյա փողոց: 1973 թ.
47. Չիկագո: Առափնյա փողոց: 1973թ.
48. Նյու-Յորք: Բրոդվեյ: 1973 թ.
49. Հնդկաստան: Բենարես (Վարանասի): Գանգեսի ափը: 1976 թ.
50. Հյուսիսային Կովկաս: Դոմբայ: 1974 թ.
51. Սոչի: Ռոստոկա: 1975 թ.
52. Բուստոն: Մոնիցիպալիտետի շենքը: 1973 թ.
53. Նեպալ: Կատմանդու: Բուդդայական եկեղեցի (պագողա): 1976 թ.
54. Պատիգորակ: Փայտյա տուն: 1976 թ.
55. Հնդկաստան: Կիաջուրախո: Տաճար: 1976 թ.
56. Հնդկաստան: Կալկաթա: 1976 թ.
57. Հոնոլուլու: Աշտարակաձև պատվոթոն: 1968 թ.
58. Հնդկաստան: Էլեֆանտա կղզին: Քարանձավային տաճար: 1976 թ.
59. Երևան: Սասունցի Դավթի արձանը: 1965 թ.
60. Նոր Երևանը: 1974 թ.

СПИСОК ИЛЛЮСТРАЦИЙ

1. Цахкадзор. Церковь Св. Воскресения. 1951 г.
2. Солнечно-теплоэлектростанция в районе озера Айгер (проект). 1956 г.
3. Австрия. Монастырь недалеко от города Линца. 1936 г.
4. Саванна. Интерьер. 1951 г.
5. Пемзашен. Родник-памятник (проект). 1954 г.
6. Франция. Улица в городе Кавдебек. 1966 г.
7. Париж. Сорбонна. Часовня Ришелье. 1966 г.
8. Брянск. Тихвинская церковь. 1965 г.
9. Ялта. Армянская церковь. 1965 г.
10. Париж. Мон-Мартр. Церковь Сакре-Кер. 1966 г.
11. Париж. Нотр-Дам. 1966 г.
12. Венеция. Площадь святого Марка. 1968 г.
13. Ессентуки. Новообрядская церковь. 1972 г.
14. Чикаго. Марина-сити. 1973 г.
15. Нью-Йорк. Музей Гуггенхайма. 1973 г.
16. Кисловодск. Особняк с куполом. 1972 г.
17. Пятигорск. Казачья церковь. 1971 г.
18. Венеция. Мост Риальто. 1963 г.
19. Париж. Нотр-Дам. 1966 г.
20. Ессентуки. Особняк. 1974 г.

41. Խոր վիրապ: 1973 թ.
42. Պատիգորակ: Չորացած ծառ: 1976 թ.
43. Նյու-Յորք: Մեղիսոն Ավենյու: 1973 թ.
44. Ուշ-Դերե (Սոչի): ՍՍՀՄ Մթերումների մինիստրության պանսիոնատի շենքը: (նախագիծ): 1972 թ.
45. Նոյեմբերյան: Հայրենական պատերազմում զոհվածների հուշարձանը (նախագիծ): 1976 թ.
46. Չիկագո: Առափնյա փողոց: 1973 թ.
47. Չիկագո: Առափնյա փողոց: 1973թ.
48. Նյու-Յորք: Բրոդվեյ: 1973 թ.
49. Հնդկաստան: Բենարես (Վարանասի): Գանգեսի ափը: 1976 թ.
50. Հոսիսալին Կովկաս: Դոմբայ: 1974 թ.
51. Սոչի: Ռոտոնդա: 1975 թ.
52. Բուստոն: Մունիցիպալիտետի շենքը: 1973 թ.
53. Նեապոլ: Կաստանդո: Բուդդայական եկեղեցի (պագողա): 1976 թ.
54. Պատիգորակ: Փայտյա տուն: 1976 թ.
55. Հնդկաստան: Կիշոռնիստ: Տաճար: 1976 թ.
56. Հնդկաստան: Կալկաթա: 1976 թ.
57. Հռոմ: Աշտարակաձև պտտվող ռեստորան: 1968 թ.
58. Հնդկաստան: Էլեֆանտա կղզին: Քարանձավային տաճար: 1976 թ.
59. Երևան: Սասունցի Դավթի արձանը: 1965 թ.
60. Նոր Երևանը: 1974 թ.

СПИСОК ИЛЛЮСТРАЦИЙ

1. Цахкадзор. Церковь Св. Воскресения. 1951 г.
2. Солнечно-тепловылектростанция в районе озера Айгер (проект). 1956 г.
3. Австрия. Монастырь недалеко от города Линца. 1936 г.
4. Санаин. Интерьер. 1951 г.
5. Пемзашен. Родник-памятник (проект). 1954 г.
6. Франция. Улица в городе Кавдебек. 1966 г.
7. Париж. Сорбонна. Часовня Ришелье. 1966 г.
8. Брянск. Тихвинская церковь. 1965 г.
9. Ялта. Армянская церковь. 1965 г.
10. Париж. Мон-Мартр. Церковь Сакре-Кер. 1966 г.
11. Париж. Нотр-Дам. 1966 г.
12. Венеция. Площадь святого Марка. 1968 г.
13. Ессентуки. Новообрядская церковь. 1972 г.
14. Чикаго. Марина-сити. 1973 г.
15. Нью-Йорк. Музей Гуггенхейма. 1973 г.
16. Кисловодск. Особняк с куполом. 1972 г.
17. Пятигорск. Казачья церковь. 1971 г.
18. Венеция. Мост Риальто. 1963 г.
19. Париж. Нотр-Дам. 1966 г.
20. Ессентуки. Особняк. 1974 г.

21. Ессенуки. Дворик грязелечебницы. 1971 г.
22. Ереван. Крытый рынок. 1965 г.
23. Советашен. Дом Паруйра Севака. 1971 г.
24. Бгку. Дворец Ширваншахов. Мавзолее. 1968 г.
25. Ессенуки. Дом академика Ивана Павлова. 1974 г.
26. Сагмосаванк. 1974 г.
27. Севан. Айриванк. 1973 г.
28. Крым, Мисхор. «Пасточкино гнездо». 1965 г.
29. Сочи. «Теремок». 1975 г.
30. Ереван. Путепровод с эстакадой, соединяющий Бакинское шоссе с проспектом Орджоникидзе. 1967 г.
31. Москва. Новодевичий монастырь. 1970 г.
32. Аштарак. Церковь Кармравор. 1971 г.
33. Таллин. Ратуша. 1973 г.
34. Вашингтон. Международный аэропорт. 1973 г.
35. Вашингтон. Дом архитекторов. 1973 г.
36. Ростов-на-Дону. Рынок. 1972 г.
37. Москва. Новодевичье кладбище. Мемориальный памятник академику Анушавану Арзуманяну. 1972 г.
38. Мцхета. Джвари. 1951 г.
39. Старый Тбилиси. 1951 г.
40. Селим. Караван-сарай. 1973 г.
41. Хор Вирап. 1973 г.
42. Пятигорск. Высохшее дерево. 1976 г.
43. Нью-Йорк. Медисон Авеню. 1973 г.
44. Уч-Дере (Сочи). Здание пансионата Министерства заготовок СССР (проект). 1972 г.
45. Носмберян. Памятник павшим в Отечественной войне. 1976 г.
46. Чикаго. Набережная Мичигана. 1973 г.
47. Чикаго. Набережная Мичигана. 1973 г.
48. Нью-Йорк. Бродвей. 1973 г.
49. Индия. Бенарес (Варанаси). Берег Ганги. 1976 г.
50. Северный Кавказ. Домбай. 1974 г.
51. Сочи. Ротонда. 1975 г.
52. Бостон. Здание муниципалитета. 1973 г.
53. Непал. Катманду. Буддийский храм (пагода). 1976 г.
54. Пятигорск. Деревянный дом. 1976 г.
55. Индия. Кладжурахо. Храм. 1976 г.
56. Индия. Калькутта. 1976 г.
57. Рим. Вращающаяся башня-ресторан. 1968 г.
58. Индия. Остров Элефанта. Пещерный храм. 1976 г.
59. Ереван. Памятник Давиду Сасунскому. 1965 г.
60. Новый Ереван. 1974 г.

ԱԼԲՈՄ
ԱՆԱՆՅԱՆ ԿԱՐԼԵՆ ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒ

АЛЪБОМ

АНАНИЯН КАРЛЕН МАРТИРОСОВИЧ

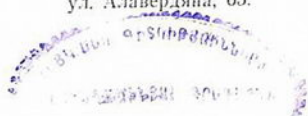
Издательство «Совестакан քոչ», ул. Теряна, 91, Ереван, 1978

Խմբագիր՝ Վ. Ա. Ղազարյան
Նկարիչ՝ Ֆ. Գ. Աֆրիկյան
Մակետ և գեղ. խմբագիր՝ Օգ. Ա. Ասատրյան
Տեխ. խմբագիր՝ Ա. Վ. Սահակյան
Վերատպող սրբագրիչներ՝ Բ. Ս. Ավետիսյան, Կ. Ա. Շաղրաթյան

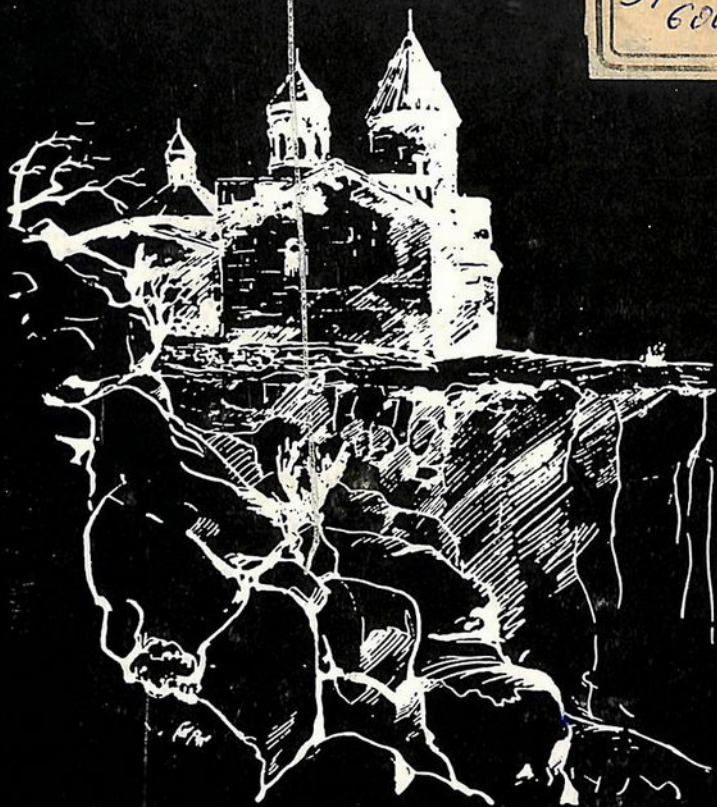
НБ—631.

Հանձնված է շտրվածքի 9/XII 1977 թ.: Ստորագրված է տպագրության 21/II 1978 թ.: Թուղթ՝ կալվապատ, 70×90¹/₁₆, տպագր. 5,0 մամ.=5,85 պարմ. մամ., հրատ. 4,2 մամ.: Պատվեր 2923: ՎՖ 08508: Տպարանակ 5000: Գինը 1 ռ.60 կ.: ՀՍՍՀ Մինիստրների խորհրդի հրատարակչությունների, արվեստագիտության և գրքի առևտրի գործերի պետական կոմիտեի Մ 1 տպարան, Երևան, Արվեստի 65: «Սովետական գրող» հրատարակչություն, Երևան—9, Տեղան 91:

Типография № 1, Госкомитета Совета Министров Арм. ССР по
делам издательств, полиграфии и книжной торговли, Ереван,
ул. Алавердяна, 65.

A π
60073

.. 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 ..